

ପିଲାଙ୍କ

ଶନିବାର, ୧୫ ଅକ୍ଟୋବର, ୨୦୨୨

ଧରଣୀ

ଆଇନା

ଜିଣା ଅଜଣା

କବିତା

ଖୁଲି ଖୁଲି ହସ

ମଣ୍ଡୁ: ଚିଣ୍ଡୁ ଜଳଦି ଉଠ, ଭୂମିକମ୍ପ ଆସିଲାଣି । ସବୁ ଘର ହଲୁଛି ।
ଚିଣ୍ଡୁ: ମଣ୍ଡୁ ତୁପଚାପ ଯା' ଶୋଇପଡ଼, ଘର ଯଦି ଭାଙ୍ଗିବ ଆମର କ'ଣ ଯିବ ! ଆମେ ତ ଭଡ଼ାଟିଆ ।

ବିଚୁନ୍ ଗଛରେ ଓଲଟା ଲଟକିଥିବାର ଦେଖୁ ତା' ସାଙ୍ଗ ମିଥୁନ୍ ପଚାରିଲା- ଆରେ ବିଚୁନ୍, ତୁ ଗଛରେ ଏମିତି ଲଟକିଛୁ କ'ଣ ପାଇଁ ?
ବିଚୁନ୍: ମୁଁ ମୁଣ୍ଡବିନ୍ଧା ବଟିକା ଖାଇଛି, କାଳେ ଏ ବଟିକା ପେଟକୁ ପଳାଇବ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଓଲଟା ଲଟକିଛି ।

(ଦୋକାନୀ-ମାଉସୀ ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା)
ଦୋକାନୀ: କ'ଣ ଦେବି କୁହ ମାଉସୀ ।
ମାଉସୀ: ଏ ବ୍ୟାଗ୍ ଭିତରେ ଡାଲି, ଚାଉଳ ସବୁ ଦେଇଦିଅ ।
ଦୋକାନୀ: ମାଉସୀ, ସବୁ ମିଶିଯିବ ।
ମାଉସୀ: ପୁଅ ! ଚିନ୍ତା କରନି, ଘରେ ମୋର ତିନି ଡିନୋଟି ଝିଅ ଆଉ ବୋହୂ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଚାଉଳ ଓ ଡାଲିକୁ ଅଲଗା କରିଦେବେ ।

ସିପ୍ରା ଓ ସ୍ନିଗ୍ଧା ପଡ଼ୋଶୀ କଲୋନିର ବୁଲୁ ଧନା ବାନ୍ଧବା । ସେମାନଙ୍କ ପସନ୍ଦ କିଛି ଅଲଗା ଅଲଗା । ସିପ୍ରା ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିପିଙ୍ଗ୍ ମଲ୍ଟୁ ପନିପରିବା କିଣିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିବା ବେଳେ ସ୍ନିଗ୍ଧା ବଜାରରେ ଗାଁର ଚାଷୀ ଓ ଉଠା ଦୋକାନୀଙ୍କଠାରୁ ଜିନିଷ ନେବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲା । ସ୍ନିଗ୍ଧାର ଏପରି ଅଭ୍ୟାସକୁ ସିପ୍ରା କଲୋନିର ଅନ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଆଲୋଚନା କରି ତାକୁ ଅଟ୍ଟା ପରିହାସ କରେ । ଏସବୁ ଜାଣିଥିଲେ ବି ସ୍ନିଗ୍ଧା କେବେହେଲେ ସିପ୍ରାକୁ ଆକ୍ଷେପ କରି କିଛି କହେ ନାହିଁ ।

ଥରେ ପଡ଼ୋଶୀ କଲୋନିରେ ବନ୍ୟା ଆସିଲା । ବାହ୍ୟଜଗତରୁ କଲୋନିଟି ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଗଲା । ପନିପରିବା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିନିଷ ମଲ୍ଟୁ ଯାଇ ଆଣିବା ସମ୍ଭବ ହେଲାନି । ସିପ୍ରା ବହୁ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଗଲା । ପାଖ ଅଞ୍ଚଳର କେତେଜଣ ଚାଷୀ ଓ ଉଠା ଦୋକାନୀ ପନିପରିବା ଆଣି ସେହି କଲୋନିରେ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ସିପ୍ରା ଏସବୁ ଜିନିଷ କିଣିବା ତା'ର ଆତ୍ମସମ୍ମାନର ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆଉ କିଛି ଉପାୟ ନ ଥିଲା । ଏସବୁ କଥା ଭାବିବା ସମୟରେ ହଠାତ୍ ତଳ ମହଲାକୁ ତାକୁ ସ୍ନିଗ୍ଧା ଡାକୁଥିବାର ସେ ଶୁଣିଲା । ଆରେ ସିପ୍ରା ମ୍ୟାଡ଼ମ, ତଳକୁ ଆସ । ତଳାରେ ପନିପରିବା ବାଲା ଆମ କଲୋନିକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆସ, କିଛି ଦରକାରୀ ପନିପରିବା ନେଇ ଆସିବା । ସିପ୍ରା ଆଉ ଆଗପଛ ନ ଭାବି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଭାବୁଥିଲା ନିଜ ବଡ଼ପଣିଆ ଦେଖେଇବାକୁ ସେମାନଙ୍କ

ଶାପିଙ୍ଗ୍ ମଲ୍ଟୁ

ଠାରୁ ମୂଲତାଲ କରି ଏସବୁ ନେବ । ପରିବା ବିକାଳି ନିଜେ ଚାଷୀ ଥିଲେ । କ୍ଷେତରେ ବନ୍ୟା ଜଳ ପ୍ରବେଶ କରିଥିବାରୁ ପନିପରିବା କମ୍ ବାମ୍ବରେ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ବିକ୍ରି ନ କରି ସେସବୁ ସେଠାରେ ଉଚିତ୍ ବାମ୍ବରେ ବିକ୍ରି କରିବା ଆଶାରେ ଆସିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସିପ୍ରା ତାଙ୍କ ଠାରୁ ପନିପରିବା କିଣିବାବେଳେ ମୂଲତାଲ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ପରିବା ବିକ୍ରୁଥିବା ଚାଷୀ ଯେତେ ନେହୁରା ହେଲେ ବି ସେ ତାଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କଲା । ସିପ୍ରାର ଏପରି ବ୍ୟବହାର

ସ୍ନିଗ୍ଧାକୁ ଜମାରୁ ଭଲ ଲାଗିଲାନି । ସେ ସିପ୍ରାକୁ କହିଲା, ଦେଖୁ ତୁ ଏ ଯେଉଁ ଦାମିକା ଭ୍ୟାନିଟି କାନ୍ଧରେ ପକେଇଛୁ ଓ ପାଦରେ ଭଲ ବ୍ରାଣ୍ଡର ଚପଲ ପିନ୍ଧିଛୁ, ଏସବୁ କିଣିବା ପାଇଁ କେତେ ମୂଲତାଲ କରିଥିଲୁ ! ! ମଲ୍ଟୁ ପନିପରିବା ଦାମ ପଚାରିଲା ବେଳେ ତ କହିଦେଉ, ଓକେ ନୋ ପ୍ରୋବ୍ଲେମ୍ । ଏଠି ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମୂଲତାଲ କରି ତୁ କେତେ ଟଙ୍କା ସଞ୍ଚୟ କରି ପକେଇବୁ ! !

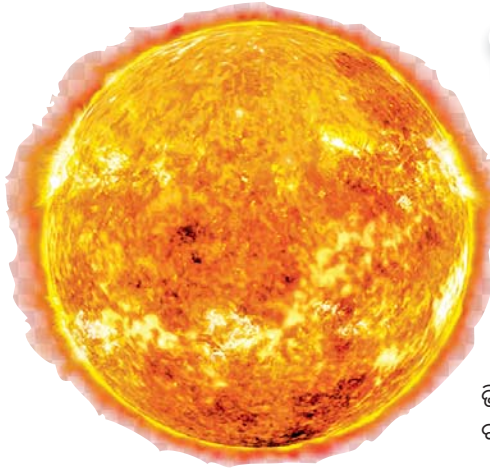
ଏଇ ଚାଷୀଭାଇମାନେ ତ ଆମ ଦେଶର ଭାତହାଣ୍ଡି । ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଖାଇବାକୁ ପାଉଛେ । ସେମାନଙ୍କ ଅସହାୟତାର ଫାଇଦା ଉଠାଇ ମୂଲତାଲ ନ କରି ବନ୍ୟା ପରି ଅସମୟରେ ବରଂ ଅଧିକ ଦାମରେ ପନିପରିବା କିଣି ଆମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ମାରଣାରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ତ ପାଇପାରିବା । ଏହା କହି ସ୍ନିଗ୍ଧା ସେହି ଚାଷୀଭାଇଠାରୁ ପନିପରିବା କିଣି ଖଣିହ ଟଙ୍କା ନୋଟ୍ସିଏ ବଢ଼ାଇଦେଲା । ଚାଷୀଟି ବଳକା ଟଙ୍କା ଫେରାଉଥିବା ବେଳେ ସ୍ନିଗ୍ଧା କହିଲା, ମଉସା ସେ ଟଙ୍କା ସବୁ ତଳାର ତେଲ ଖର୍ଚ୍ଚପାଇଁ ରଖ । ଚାଷୀ ଜଣକ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ । ଏସବୁ ଦେଖୁ ସିପ୍ରା ନିଜର ଭୁଲ୍ ଚୁଟିପାରିଲା । ନିଜେ ଖୁବ୍ ଲଜିତ ଅନୁଭବ କଲା । ଏବେ ସେ ଚୁଟିପାଉଥିଲା, ସ୍ନିଗ୍ଧା କ'ଣ ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ଉଠାଦୋକାନୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଜିନିଷପତ୍ର କିଣେ ।

—ତସଦିମ୍ ମୁଲତାଲ
କାକଟପୁର ବାଲିକା ନୋଡାଲ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
କାକଟପୁର, ପୁରୀ

ପିଲାଙ୍କ ପରିଚ୍ଛା

ସମ୍ପାଦକ: ତଥାଗତ ସତପଥୀ

Printed and published by
Sri Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd.
and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate,
Bhubaneswar-10, Ph. (0674) 2580101,

ସୂର୍ଯ୍ୟ
ପୃଥିବୀର ଆକାରଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୩୩୪ ଗୁଣ ବଡ଼ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆମଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୫୦ ନିୟୁତ କିଲୋମିଟର

ସୂର୍ଯ୍ୟ: କିଛି ରୋଚକ କଥା

ପୃଥିବୀରେ ଅଛନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟପୃଷ୍ଠ ୧୦,୦୦୦ ଡିଗ୍ରୀ ଫାରେନହାଇଟ୍ ଗରମ ହୋଇ ରହିଥାଏ ଏବଂ ଏହାର କୋରର ତାପମାତ୍ରା ୨୭ ନିୟୁତ ଫାରେନହାଇଟ୍ ହୋଇଥାଏ ।

ନାସାର ଗବେଷଣା ଅନୁଯାୟୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତି ୧ ସେକେଣ୍ଡରେ ଉତ୍ପାଦିତ ଶକ୍ତି ୧୦୦ ବିଲିୟନ ଟନ୍ ଡିନାମାଇଟ୍ ବିସ୍ଫୋରଣ ସହିତ ସମାନ । ଛାୟାପଥରେ ଥିବା ୧୦୦ ବିଲିୟନ ନକ୍ଷତ୍ର ଭିତରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ । ପ୍ରାୟ ୪.୬ ବିଲିୟନ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାର କୁହାଯାଏ ।

ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମତରେ ସୌରଜଗତ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଗ୍ୟାସ୍ ଏବଂ ଧୂଳିରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ସୋଲାର ନେବୁଲା କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ । ତନ୍ତ୍ରର ନିଜସ୍ଵ ଆଲୋକ

ନ ଥାଏ । ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ । ମାତ୍ର ୧.୨୫ ସେକେଣ୍ଡରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ଆଲୋକ ଚନ୍ଦ୍ର ଉପରେ ପଡ଼ି ପୃଥିବୀକୁ ଆସିଥାଏ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସକଳ ଶକ୍ତିର ଆଧାର କୁହାଯାଏ । ଉଦ୍ଭିଦ ବଢିବାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଥାଏ । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ଆସୁଥିବା ଲାଲ୍ ଏବଂ ନୀଳ ରଶ୍ମି ଉଦ୍ଭିଦରେ ଥିବା କ୍ଲୋରୋଫିଲ୍ରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇ ପତ୍ର ସବୁଜ ରଙ୍ଗ ଧାରଣ କରିଥାଏ । ଉଦ୍ଭିଦ ନିଜର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଜଳ, କାର୍ବନ ଡାଇଅକ୍ସାଇଡ୍, ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ । ବିନା ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକରେ ଉଦ୍ଭିଦ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରେ ନାହିଁ । ଜୀବଜନ୍ତୁ ଏବଂ ମଣିଷ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଯେପରି ଖାଦ୍ୟ ଓ ଜଳ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ସେହିଭଳି ଉଦ୍ଭିଦ ନିଜ ଖାଦ୍ୟ ଲାଗି ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ ।

ସୂଚନା

ଆଜନା ଗ୍ରନ୍ଥ ଲାଗି ୩ରୁ ୧୩ ବର୍ଷ ବୟସର ପିଲା ନିଜର ୩ଟି ଫଟୋ (ହାଇ ରିଜୋଲ୍ୟୁଶନ ଥିବା) ସହ ପୂରା ନାମ, ବୟସ, ଠିକଣା ଏବଂ ତୁମ ଡୁଲୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଇଁ ଚିତ୍ର, ରଙ୍ଗ ଦିଅ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଦିଆଯାଉଥିବା ଚିତ୍ରରେ ରଙ୍ଗ କରି ନିଜ ଫଟୋ ସହ ଶ୍ରେଣୀ, ସ୍କୁଲ, ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ । ଏଥିସହ ଗପ, କବିତା, ବିଜ୍ଞାନ କଥା, ଶିଶୁ ପ୍ରତିଭା, ମତାମତ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଇ-ମେଲ୍ରେ ପଠାଇପାରିବେ ।

ଆମ ଠିକଣା
dharitrifeature@gmail.com

ମତାମତ

» ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ଚଢେଇର ନାମ କାଠହଣା କାହିଁକି' ବିଶେଷ ମନଛୁଆଁ ହୋଇଛି ।
—ସମ୍ୟକ ସାଇ, ପୋଖରିପୁଟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

» କବିତା ଗ୍ରନ୍ଥରେ ପ୍ରକାଶିତ 'ଚକା ଚକା ଭଉଁର' କବିତାଟି ମନଛୁଆଁ ହୋଇପାରିଛି ।
—ପ୍ରତ୍ୟାଶା ରାୟ, ଫୁଲନଖରା, କଟକ

» ଗନ୍ଥ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସୀ ହୁଅ' ଗପଟି ଶିଶୁମଣ୍ଡ ହୋଇଛି ।
—ମିଲନ୍ ମହାନ୍ତି, ହାଟତୋଟା, ତାଳଚେର

» ଶୁଆ ବିଷୟରେ ଅନେକ ରୋଚକ କଥା ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲି ।
—ସ୍ନେହାଶିଷ ଜେନା, ସୋର, ବାଲେଶ୍ୱର

ରଙ୍ଗ ଦିଅ

ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିତିନିଆ ଖାଦ୍ୟ ପୁଷ୍ଟିକର ହେବା କରୁର। ସେ ଘର ତିଆରି ଖାଦ୍ୟ ହେଉ କି ସ୍କୁଲକୁ ନେଉଥିବା ଟିଫିନ। ସେସବୁ କିପରି ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ହେଲୁ ଦି ହୋଇପାରିବ ସେଥିପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ।

ପି

ଲାମାନେ ସ୍କୁଲକୁ କ'ଣ ଟିଫିନ୍ ନେଇକି ଯିବେ ତାହା ସବୁ ମାଆଙ୍କର ବଡ଼ ଚେନ୍ଦଶନ ହୋଇଥାଏ। ପ୍ରତିଦିନ ଏକାପରି ଟିଫିନ୍ ନେବାକୁ ପିଲା ମଧ୍ୟ ଆରାଜି ହୁଅନ୍ତି। ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟ ନ ଖାଇ ଘରକୁ ଫେରାଇ ମଧ୍ୟ ଆଣନ୍ତି। ସ୍କୁଲରେ ରିସେପ୍ଟ ପିରିୟଡ୍ରେ ବାହାରୁ ତେଲଛଣା ଖାଦ୍ୟ କିମ୍ବା ମସଲାଯୁକ୍ତ ଫାଷ୍ଟଫୁଡ୍ କିଛି ଖାଇଦିଅନ୍ତି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ପକ୍ଷେ କ୍ଷତିକାରକ ହୋଇଥାଏ। ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଖୁସି ତ ଦେଇଥାଏ ହେଲେ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟୋପକାରୀ ହୋଇ ନ ଥାଏ। ପିଲାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପସନ୍ଦର ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଇବା ଲାଗି ଅଭିଭାବକମାନେ ସମସ୍ୟାରେ ବି ପଡ଼ିଥାନ୍ତି। ପିଲାଙ୍କୁ ସ୍କୁଲକୁ ପଠାଇବା ସମୟରେ ଅଭିଭାବକଙ୍କ ପାଖରେ ସମୟ କମ୍ ଥାଏ। ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭିତରେ ଭଲ ଟିଫିନ୍ କରି ସବୁଦିନ ଦେବା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନ ଥାଏ। ଆଉ ଟିଫିନ୍ ବନ୍ଧୁ ହେଉ କି ଲଞ୍ଚ ବନ୍ଧୁରେ କିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଭରପୁର ପୋଷଣ ମିଳିପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ଅଭିଭାବକମାନେ ଚିନ୍ତିତ ରହିଥାନ୍ତି। ପ୍ରତିଦିନ ଅଲଗା ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ନେଇଯିବା ଲାଗି ପିଲା ମଧ୍ୟ ଅତି ବସନ୍ତି। ତେବେ ପିଲାମାନେ ସ୍କୁଲକୁ ନେଉଥିବା ଟିଫିନ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ଏକାଭଳି ଟିଫିନ୍ ନେଇ ଚିଡ଼ିଯାଉଥିଲି

ପୂର୍ବରୁ ମାମା ପ୍ରତିଦିନ ତୁଟା ଏବଂ ରୁଟି ଦେଉଥିଲେ। ବାରମ୍ବାର ତାକୁ ଖାଇ ମୁଁ ଚିଡ଼ିଯାଉଥିଲି। ଟିଫିନ୍ ବେଳେବେଳେ ଖାଏନି ତ ଆଉ କେତେବେଳେ ଫେରେଇ ନେଇଆସେ। ତେଣୁ ଏବେ ମୋର ସକାଳୁଆ ସ୍କୁଲ ଯୋଗୁ ଟିଫିନ୍ରେ ମାମା ଫୁଜି ହାଲ୍ଡିଆ, ଉପମା, ରୁଟି ଭଜା ନ ହେଲେ ଫଳ ପ୍ୟାକ୍ କରି ଦେଉଛନ୍ତି। ଆଉ ବେଳେବେଳେ ଟେଷ୍ଟି ଟେଷ୍ଟି ଦୋସା ନ ହେଲେ ଟ୍ରେଡ୍ ଆମ୍ବଲେଟ୍ ବି ଦେଇଥାନ୍ତି। ଏଣିକି ମୁଁ ଚଟାପଟ ମୋ ଟିଫିନ୍ ଶେଷ କରିଦେଉଛି। ମାମାଙ୍କ କଥା ମାନି ଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ପରେ ହ୍ୟାଣ୍ଡଓ୍ଵାସ୍ରେ ହାତ ଭଲଭାବରେ ଧୋଇକରି ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଛି।

-ଅନନ୍ୟା ଜେନା, କ୍ଲାସ୍-୩, ଯୁପି ସ୍କୁଲ, ପୁରୁଷୋତ୍ତମପୁର, କଟକ

ଲଞ୍ଚବନ୍ଧୁରେ ଖେରୁଡ଼ି ନିଏ

ମୋର ଦିନ ୧୦ଟାରେ ସ୍କୁଲ ଥାଏ। ତା' ପୂର୍ବରୁ ବୋଉ ଭାତ ତାଲି ଆଉ କିଛି ଚରକାରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଦେଇଥାଏ। ହେଲେ ୫ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍କୁଲରେ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ମୋର ବିଷ୍ଟୁର୍ କିମ୍ବା ରୁଡ଼ାଭଜା ଖାଇ ପେଟ ପୂରେନି। କ୍ଲାସ୍ ଟାଇମରେ ବେଶି ଭୋକ ଲାଗେ। ତେଣୁ ଟ୍ରେକ୍ ଟାଇମରେ ବୋଉ ଦେଇଥିବା ପକେଟ୍ ମନିରୁ ବିଷ୍ଟୁର୍ ସହ ବାହାରୁ କୋଲ୍ଡ ଡ୍ରିଙ୍କସ୍ କିଛି ପିଇଦିଏ। ବୋଉ ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ ତାରିବ କରି ଏବେ ଟିଫିନ୍ରେ ଘର ତିଆରି ଚାଉମିନ୍ ନ ହେଲେ ଖେରୁଡ଼ି କରି ଦେଉଛି। ମୋତେ ଖେରୁଡ଼ି ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ ସେଥିଲାଗି ବୋଉ ଖେରୁଡ଼ିରେ ମୋ ପସନ୍ଦର କୋବି, ଗାଜର, ବିଟ୍ ଓ ବିନ୍ ଇତ୍ୟାଦି ପକାଇ ରାନ୍ଧୁଛି। ମୁଁ ଆଉ କେବେ ବି ବାହାରୁ କୋଲ୍ଡ ଡ୍ରିଙ୍କସ୍ କିମ୍ବା ଫାଷ୍ଟଫୁଡ୍ କିଛି ଖାଇ ନାହିଁ।

-ଅନନ୍ତ ଜେନା, କ୍ଲାସ୍-୬, ସରସ୍ଵତୀ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ରଘୁଲଗଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ଵର

ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଟିଫିନ୍

ପିଲାଙ୍କ ମାନସିକ ବିକାଶ କରେ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ

କୌଣସି ବଚିକା କି ନେକ୍ ଖାଇଲେ ଛାତ୍ରାଛାତ୍ରୀଙ୍କର ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି ବଢ଼େନି।

ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି ବଢ଼େ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ। ଛାତ୍ରାଛାତ୍ରୀଙ୍କର ବୟସ ହେଉଛି ଶାରୀରିକ ବୃଦ୍ଧି ଓ ମାନସିକ ବିକାଶର ବୟସ। ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍କୁଲ ଜଳଖିଆରେ ଖେରୁଡ଼ି, ଇଡ୍ଲି, ଉପମା, ହାଲୁଆ, ପରଟା, ପୁରି, ଗଜାପୁର, ଗଜାବୁଟ, ବୁଟସିଝା, ମଟରସିଝା, ଛୋଲେ, ମୁଡ଼ିମୁଆଁ, ତିନାବାଦାମ ଲଡୁ, ମୁଡ଼ିକି, ଲଡୁ, ନଡ଼ିଆକୋରା, ପେଡ଼ା, ସେଓଗାଣ୍ଡିଆ, ବାରମଜା, ବିଷ୍ଟୁର୍, କେକ୍, ଗଜା, ଖଜା, ଚକୁଳି, ଆରିସା, ପାଚିଲା ପିଚୁଳି, ପାଚିଲା କଦଳୀ, ସେଓ, କମଳା, ସିଝା ଅଣ୍ଡା ଇତ୍ୟାଦି ଦେଇପାରିବେ। ଟିଫିନ୍ ସହ ପିଲାଙ୍କୁ ପାଣି ବୋତଲ ମଧ୍ୟ ଦେବେ। ବିଶୁଦ୍ଧ ପାଣି ଏକାଗ୍ରତା ବଢ଼ାଏ ଓ କର୍ମଠା ରଖେ। ସେମାନେ ଯେପରି ହାତ ଧୋଇସାରି ଖାଇବେ, ଖାଇବା ସାରି ହାତପାଟି ଧୋଇବେ, ଏଥିପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଇବେ।

-ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସ୍ଵାଇଁ, ବରିଷ୍ଠ ପୁଷ୍ଟି ବିଜ୍ଞାନୀ

ଟିଫିନ୍ରେ ପସନ୍ଦର ମିଠା ନେଇଥାଏ

ଘରୁ ଟିଫିନ୍ ନ ନେଇ ଲଞ୍ଚ ଟ୍ରେକ୍ରେ

ତେଲଛଣା ଖାଉଥିଲି। ଦ୍ଵିପ୍ରହର ସମୟରେ ତେଲଛଣା ଖାଇବା ଯୋଗୁ ମୋର ପେଟ ଖରାପ ହୋଇଗଲା। ଏବେ ମାମା ଲଞ୍ଚ ବନ୍ଧୁରେ ଦୋସା, ଆଳୁ ପରଟା, ଚକୁଳି, ପୋହା ନ ହେଲେ ହାଲୁଆ ପ୍ୟାକ୍ କରି ଦେଉଛନ୍ତି। ମୋର ମିଠା ବହୁତ ପସନ୍ଦ। ତେଣୁ ମାମା ବେଳେବେଳେ ଲଞ୍ଚ ସହ ତାଙ୍କ ହାତ ତିଆରି ଲଡୁ କିମ୍ବା ମିଠା ତିଆରିକରିଦେଉଛନ୍ତି।

-ତନ୍ଦ୍ରାଣୀ ସାହୁ, କ୍ଲାସ୍-୮, ଏମ୍.ଏଲ୍.ଏ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ବୁଲଖପାଟଣା, ଯାଜପୁର

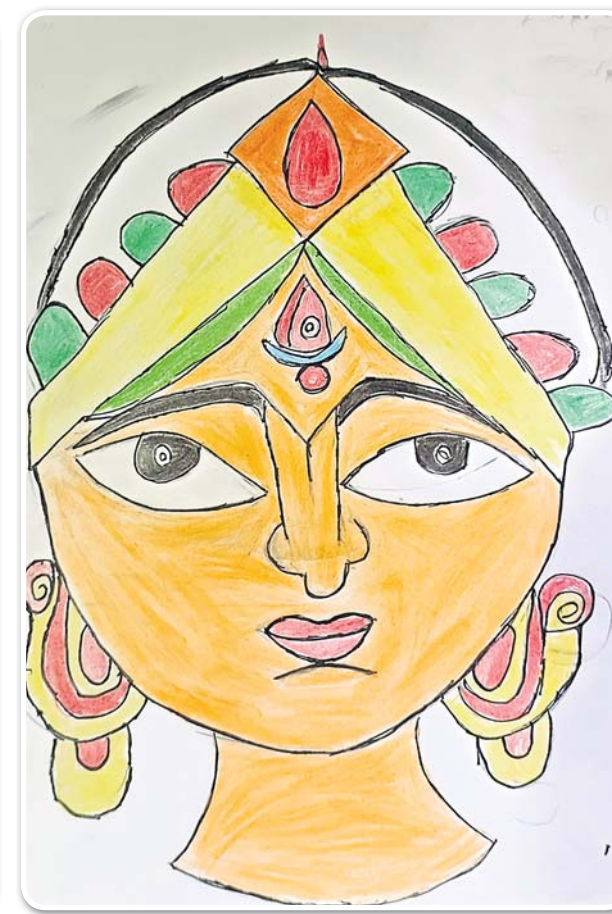

୧

୨

୩

୪

୫

୬

୭

୮

କାହ୍ନା ନାଏକ
କ୍ଲାସ୍-୬,
ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ
ବିଦ୍ୟାଳୟ,
କୋଣାର୍କ,
ପୁରୀ

୯

ଆଦିତ୍ୟ
ପାଲିକରାୟ
କ୍ଲାସ୍-୫, ଭଗବତୀ
ବିଦ୍ୟା ବିକେତନ, ପୁରୀ

୧୦

ଅନନ୍ଦ
ଅନୁପମ ରାଉତ
କ୍ଲାସ୍-୪,
ଡିପିଏସ୍ କଳିଙ୍ଗ,
ଭୁବନେଶ୍ୱର

୧୧

ପ୍ରତୀକ୍ଷା ମହାପାତ୍ର
କ୍ଲାସ୍-୫,
କେନ୍ଦ୍ରୀୟ
ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଜଗତସିଂହପୁର

୧୨

ଆମ୍ବାସବୁପ
ଭରଦ୍ୱାଜ
କ୍ଲାସ୍-୭,
ଗୁରୁନାମକ ପବ୍ଲିକ
ସ୍କୁଲ, ବୁଡିଆପୋଖରୀ,
ପିପିଲି, ପୁରୀ

୧୩

ସ୍ୱସ୍ତିକା
ସାମନ୍ତରାୟ
କ୍ଲାସ୍-୧,
ସରସ୍ୱତୀ ଶିଶୁ
ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଜଟଣୀ

୧୪

ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ
ସାହି
କ୍ଲାସ୍-୬,
ଗାୟତ୍ରୀ ସ୍ମାର୍ତ୍ତ
ସ୍କୁଲ, ଚକପାଣି,
ଖୋର୍ଦ୍ଧା

୧୫

ସୌରଭ
ରଞ୍ଜନ କର
କ୍ଲାସ୍-୪, ସରସ୍ୱତୀ
ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ମନ୍ଦିର କଲେଜ ଛକ,
କଟକ

୧୬

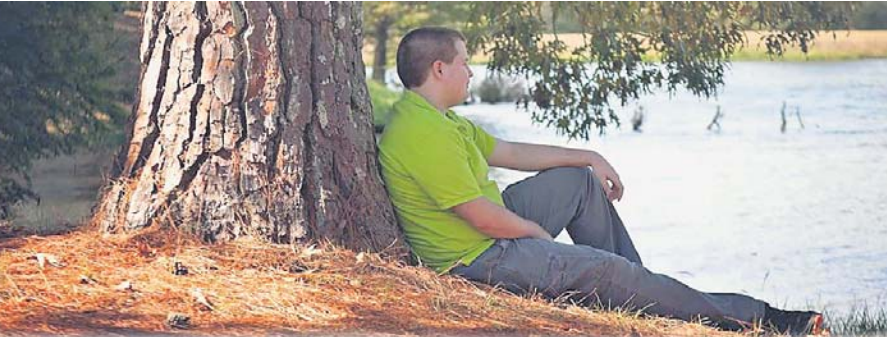
ଗିନିଜ୍ ପ୍ରାକୃତ ଚେକର୍ସ୍

ସର୍ବକନିଷ୍ଠ ଆବିଷ୍କାରକ

ପିଲାମାନେ ତୁମେ ଫ୍ରୀ ଟାଇମ୍‌ରେ ନୂଆ ନୂଆ ଜିନିଷ ପଢ଼ିବା, ଲେଖିବା କିଛି ନୂଆ ଜିନିଷ ଖୋଜିବାକୁ ଭଲପାଅ ନା ? ତେବେ ତୁମେ ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବ ତୁମର ପରି ଶବ୍ଦର ପିଲାଟି ବହୁ ପୁରାତନ ଜୀବର ଅଂଶବିଶେଷ ଆବିଷ୍କାର କରି ଗିନିଜ୍ ଚେକର୍ସ୍ କରିଛନ୍ତି । ଆମେରିକାର ଟିଲେନ୍ ଡିଏଗୋ ଆଲେସେନ୍ଦର ଏକ ଜଙ୍ଗଲରେ ଖୋଜୁଥିଲେ । ଖେଳିବା ସମୟରେ ସେ କୌଣସି

ଜୀବର ହାତରେ ଝୁଣ୍ଟିପଡ଼ିଥିଲେ । ପରେ ଏହା ପୁରାତନ ଯୁଗର ଜୀବାଶ୍ମ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ଡିଏଗୋର ପିତାମାତା ଦୁହେଁ ଭୂବିଜ୍ଞାନୀ । ସେମାନେ କହିଛନ୍ତି, ଡିଏଗୋ ମଧ୍ୟ ପିଲାଟିବେଳୁ ଏହିସବୁ ଜିନିଷ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରୁ ବୋଲି ଆମେ ଚାହୁଁଥିଲୁ । ତେଣୁ ତାକୁ ନିଗ୍ରୋ ଅଞ୍ଚଳକୁ ନେଇ ଆସିଥିଲୁ । ସେଠାରୁ ମିଳିଥିବା ଜୀବାଶ୍ମକୁ ଭୂତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବେଷଣା କରିସାରିବା ପରେ ତାହା ଟିଲେସରୋସର ହାତ ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ।

ଏଇ ତ ନିୟମ

ଘୋର ଅନ୍ଧାର ମାଡ଼ି ଆସିଲା ବିଜୁଳି ଟିକି ମିଳି ଗଛରେ ବସି ପାଟିମାଙ୍କଡ଼ ଡରରେ ଜାକିଜୁକି । ଦୂରରୁ ଥାଇ ଗୁହୁଡ଼ିମୁଣ୍ଡା କହିଲା ମାଙ୍କଡ଼ ଭାଇ, ମେଘକୁ ଦେଖୁ ଏତେ ଛାନିଆ ହେଉଛୁ କାହିଁ ପାଇଁ । ବରଷା ଏବେ ଯିବରେ ଛାଡ଼ି ଆସିବ ମାଡ଼ି ଶୀତ ଡାଳରୁ ଡାଳ ଡେଇଁ ଡେଇଁକା ଗାଈକୁ କେତେ ଗୀତ । ଶୀତ ପରେ ଖରା ଏଇ ତ ନିୟମ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭରୁ ଜୀବ ଜଗତେ ବଞ୍ଚିବା ଆମେ ହେବାନି କେହି ଭାରୁ ।
— ପ୍ରତିଭା ସାହୁ
ବଇଣ୍ଡା, ହାଇସ୍କୁଲ ରୋଡ଼, ଅନୁଗୋଳ
ମୋ: ୭୦୦୮୨୩୭୯୯୧

ଗଛ

ଗଛ ଥିଲେ ସିନା ଜୀବନ ହସିବ ମିଳୁଥିବ ଅମୃତଜାନ ଅମୃତଜାନ ଯେବେ ଅଭାବ ହୋଇବ ଜୀବନ ହେବ ବିପନ୍ନ । ଗଛ ବୁଝେ ନାହିଁ ଶତ୍ରୁ ମିତ୍ର କିଏ ଫୁଲ ଫଳ ବାନ କରେ ମହତପଣିଆ ଗଛକୁ ଶିଖିବା ବାନ୍ଧି ଥାଏ ପ୍ରେମ ତୋରେ । ଉଚ୍ଚ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ି ଯିବା ପକ୍ଷୀ ଥିବା ମାରେ ଗଛ ଡାଳେ

ଖରା, ବର୍ଷା ଶୀତ ବାଧକ ହୁଏନି ଆନନ୍ଦ ମନରେ ଖେଳେ । ଗଛକୁ କାଟିବା ବଡ଼ ଅପରାଧ ଏକଥା ମନରେ ରଖୁ ପାପ, ପୁଣ୍ୟ କଥା ଚିନ୍ତା କର ଥରେ ଖୋଲି ଯିବ ତୁମ ଆଖି ।
— ସୁଧାଋ କୁମାର ଦାସ
ତରାବୋଇ, ଜଟଣୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା
ମୋ: ୯୩୩୭୩୩୪୮୩୮

ସକାଳ ହେଲା

ସକାଳ ହେଲା କାଉ ରାବିଲା ଉଠରେ ଉଠ ଉଠ ପଛେଇ ଯିବ କାମରେ ସିଏ କରିବ ଯିଏ ମଠ ।
ଫୁଲ ଫୁଟିଲା ବାସ ଛୁଟିଲା ବସିଲା ଖରା ହାଟ ଏଇ ବେଳଟି ଭାରି ବଢ଼ିଆ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ପାଠ ।
ସକାଳ ହେଲା ଅଳସ ହାଡ଼ି କର ଦିନର କାମ କଥାଟି ସୁହଁ କାମଟି କଲେ ବଢ଼ିବ ଯଶ ନାମ ।

— ନୀଳମଣି ରାୟ
ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୯୫୮୩୨୦୨୩୫୭

ଏଥରର

- ବାୟୁରେ କେଉଁ ଗ୍ୟାସର ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସି ପିତ୍ତଳରେ ରଙ୍ଗ ଛାଡ଼ିଯାଏ ?
- ପେନ୍‌ସିଲ୍ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ କ'ଣ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ?
- ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ବଲ୍‌ବ୍‌ରେ କେଉଁ ଗ୍ୟାସ୍ ରହିଛି ?
- ସୋଡାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ନାମ କ'ଣ ?
- ଘଣ୍ଟାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା କ୍ୱାର୍ଟ୍‌ କ୍ରିଷ୍ଟାଲ୍ କେଉଁଥିରେ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ ?

ଗତିଥରର

- ବିଲ୍ କ୍ଲିଙ୍ଗନ
- ଜାପାନ
- ୩୬
- ଓଜନ ମାପିବାରେ
- ସଂସ୍କୃତ

କହିଲା ଦେଖୁ

କଥା କୁହା ଦେବୀ ସନ୍ତାନ ପାଇଁ ସନ୍ତାନ ସୁଖରେ ଖୁସି ହୁଅଇ ହାତ ଧରି ସିଏ ଚଲାଏ ବାଟ ପ୍ରଥମେ ଶିଶୁକୁ ପଢ଼ାଏ ପାଠ ତା' କୋଳ ସରଗପୁର ଶିଶୁର ଆହାର ଛାତିରେ ଯାହାର ନା' କହି ଦିଅ ତାର !

ଉତ୍ତର- ମାଆ

ମାଆ ହୃଦୟରେ ବାସ ତାହାର ସନ୍ତାନ ପାଇଁ ସେ ଅତି ନିଜର ଶୀତଳ ଗୁଣରେ ପୂନେଇଁ ଜହ୍ନ ସରିନୁହେଁ ହାରା ମୋତି କାଞ୍ଚନ ଅତୁଳନୀୟ ତା' ଭାବ ଛଳନା ବିହୀନ ସରଳ ସୁଗୁଣ ନାଆଁ କିଏ କହିଦେବ !

ଉତ୍ତର- ମମତା

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ନେତ ଦୁହେଁ ତା' ସରି ମାଆର ମମତା ରହିଛି ପୂରି ସନ୍ତାନ ଦେହରେ ଦେଲେ ଘୋଡ଼ାଲ ରୋଗ, ଶୋକ, ଦୁଃଖ ଯାଏ ପକାଇ ଶିଶୁ ପାଇଁ ଆଶା ଭରଷା ସିଏ ନାଆଁ କିଏ ମିଠା ଖାଇବ କିଏ !

ଉତ୍ତର- ପଣତକାନି

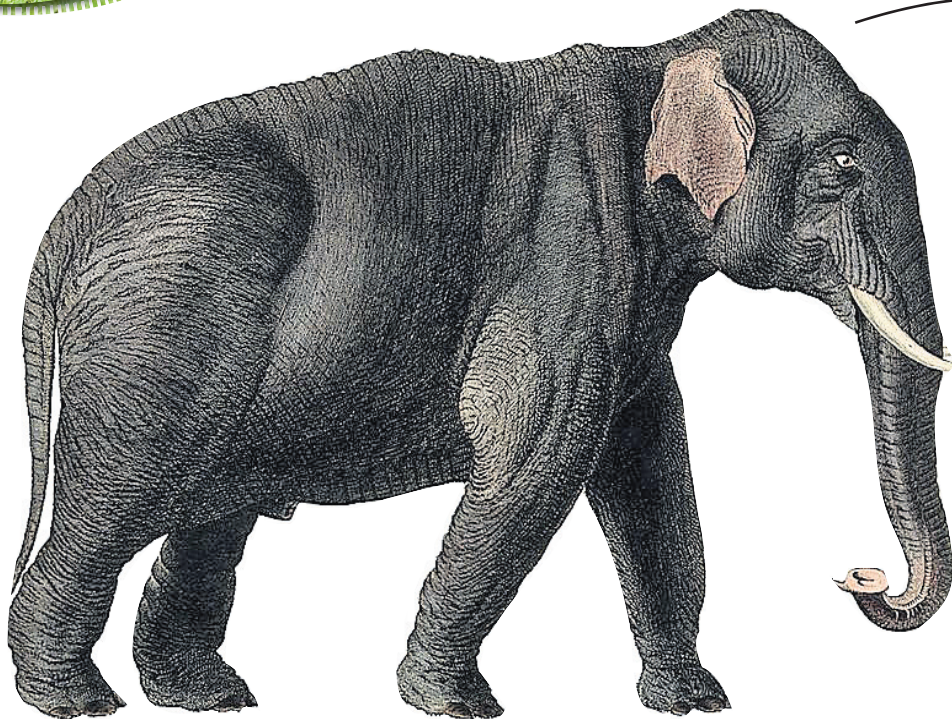
— ଜଗଦୀଶ ସାହୁ
ସଞ୍ଜପଡ଼ା, ହିନ୍ଦୋଳ, ଜେଜ୍ଜାନାଳ
ମୋ: ୯୦୭୮୧୮୫୭୧୨

ମଇଁଷି କ'ଣ ଖାଆନ୍ତି
ଗୋଟିଏ ମଇଁଷି ଦିନକୁ
ପ୍ରାୟ ୨୭ କି.ଗ୍ରା.ର ଘାସ ଓ
ଗଛଲତା ଆଦି ଖାଇଥାନ୍ତି।
ମଇଁଷିକୁ ଖୋଲା ପଡ଼ିଆରେ
ରଖାଯାଏ। ସାଧାରଣତଃ
ଏମାନଙ୍କୁ କ୍ଷୀର ଲାଗି
ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ ।
ମଇଁଷିର ବୈଜ୍ଞାନିକ ନାମ
ବୁବାଲସ ବୁବାଲସ୍ ।

ବଣି ଚଢ଼େଇ

ପିଲାମାନେ ତୁମେ ବଣି ଚଢ଼େଇ ତ
ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖୁଥିବ । ହେଲେ ଜାଣିଛ
ଏହି ଚଢ଼େଇ ବର୍ଷର ସବୁ ମାସରେ
ଅଣ୍ଡା ଦେଇ ନ ଥାନ୍ତି । ଏମାନେ
କେବଳ ଜୁଲାଇ ଓ ଅଗଷ୍ଟ ମାସରେ
ଅଣ୍ଡା ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ବଣି ଚଢ଼େଇ
ଦେଖିବାକୁ ଛୋଟ ଓ ସୁନ୍ଦର ।
ଭାରତ, ପାକିସ୍ତାନ, ମ୍ୟାନ୍ମାର,
ବାଙ୍ଗାଦେଶରେ ବଣି ଦେଖିବାକୁ
ମିଳନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର ଅଣ୍ଡା ପୁରୁଣାକୁ
ପ୍ରାୟ ୧୩ରୁ ୧୫ ଦିନ ସମୟ
ଲାଗିଥାଏ ।

ହାତୀର ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତି କମ୍

ହାତୀର ବଡ଼ କାନ ହୋଇଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ତା'ର ଶ୍ରବଣ ଶକ୍ତି ବହୁତ କମ୍ ।
ହାତୀ ନିଜ ଶରୀରର ତାପମାତ୍ରାକୁ
ସନ୍ତୁଳିତ ରଖିବା ପାଇଁ ତା' କାନକୁ
ବାରମ୍ବାର ହଲାଇଥାଏ । ଭାରତରେ
ଦେଖାଯାଉଥିବା ହାତୀଙ୍କ ତୁଳନାରେ
ଆଫ୍ରିକା ହାତୀଙ୍କ କାନ ବଡ଼
ହୋଇଥାଏ । ଏମାନଙ୍କ ବୟସ ବଢ଼ିବା
ସହିତ ଦାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଥାଏ ।

କିପରି ନିଜକୁ ଚିହ୍ନି ପାରା
ପାରା ବର୍ପଣରେ ତା' ପୁଅକୁ
ଦେଖିଲେ ନିଜକୁ ଚିହ୍ନିପାରେ ।
ଏମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ପକ୍ଷୀ
ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଯଦି ଭୂମିକମ୍ପ
କିମ୍ବା ବାତ୍ୟା ହେବାର
ଆଶଙ୍କା ଥାଏ, ତେବେ
ତାହାର ପୂର୍ବସୂଚନା ଏମାନେ
ପାଇଥାଆନ୍ତି । ପାରାମାନେ
ଯଦି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ
ଏକତ୍ରିତ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ
ଗୁପ୍ତ 'ଘୃକ' କୁହାଯାଏ ।

କୁକୁରଙ୍କ ଜୀବନକାଳ

କୁକୁରଙ୍କ ଜୀବନକାଳ
ପ୍ରାୟ ୧୦ରୁ ୧୫ ବର୍ଷ
ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ୟ
କୁକୁରଙ୍କ ତୁଳନାରେ
ପୋଷା କୁକୁର ଅଧିକ ଦିନ
ବଞ୍ଚୁଥିବା ଦେଖାଯାଏ ।
ଏମାନଙ୍କର ଅଧିକ ଗ୍ରାଣ
ଶକ୍ତି ଯୋଗୁ ଏମାନେ
ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଆନ୍ତି
ସହଜରେ ସେ ସ୍ଥାନ
ବିଷୟରେ ଜାଣିପାରନ୍ତି ।
ଛୋଟ କୁକୁରର ୨୮ଟି
ଦାନ୍ତ ଥିବା ବେଳେ ବୟସ୍କ
କୁକୁରର ଦାନ୍ତ ସଂଖ୍ୟା
୪୨ ।

ଆହିଲ ମହାନ୍ତି
୫ ବର୍ଷ / ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆ

ର

ନା

ଲିଭାଶି ପ୍ରିୟା ପାତ୍ର
୧୧ ବର୍ଷ / ଖୋର୍ଦ୍ଧା